



Poate că lucrul cel mai important din biografia lui ALEXANDRE JARDIN (n. 14 aprilie 1965, la Neuilly-sur-Seine) este că a fondat în 1999, împreună cu jurnalistul Pascal Guénéée, asociația „Lire et faire lire” („Să citești și să-i faci să citească”). Este cu atât mai impresionant cu cât Alexandre Jardin nu e numai scriitor, ci și absolvent al Facultății de Științe Politice și cineast.

Nepotul unui om politic cu opțiuni cel puțin discutabile, fiul scriitorului și scenaristului Pascal Jardin și fratele regizorului Frédéric Jardin, Alexandre debutează la numai 20 de ani cu romanul *Bille en tête* (titlu care ar putea fi echivalat cu *Drept la țintă*). Publică apoi în ritm susținut, cel puțin la doi ani o dată, și își ecranizează unele cărți, printre care și romanul *Fanfan*. O parte din literatura lui – între care și *Cybermaman ou le voyage extraordinaire au centre d'un ordinateur* (*Mama cibernetică sau nemaipomenita călătorie spre centrul computerului*) – e destinată adolescenților. La fel ca tatăl lui, scrie uneori cărți autobiografice, în care încearcă să înțeleagă.

Scrieri principale: *Bille en tête* (*Drept la țintă*, 1986), *Le zèbre* (*Zărghitul*, 1988), *Fanfan* (*Fanfan*, 1990), *Le petit sauvage* (*Micul sălbatic*, 1992), *Cybermaman ou le voyage extraordinaire au centre d'un ordinateur* (*Mama cibernetică sau nemaipomenita călătorie spre centrul computerului*, 1996), *Autobiographie d'un amour* (*Autobiografia unei iubiri*, 1999), *Lire pour vivre* (*A citi pentru a trăi*, 2000), *Mademoiselle Liberté* (*Domnișoara Libertate*, 2002), *Le roman des Jardin* (*Romanul familiei Jardin*, 2005), *Chaque femme est un roman* (*Fiecare femeie este un roman*, 2008).

Filme: *Fanfan* (1993), *Oui* (*Da*, 1996), *Le Prof* (*Profu'*, 2000).

MIRCEA LAZARONIU este redactor la *Rompres* și a publicat diverse articole în presa culturală. A mai tradus, tot pentru colecția „Cartea de pe noptieră”, *Cea mai frumoasă iubire a lui Don Juan* de Barbey d'Aurevilly.

Alexandre Jardin

# Fiecare femeie este un roman

Traducere din franceză de  
MIRCEA LAZARONIU



HUMANITAS  
BUCUREȘTI

Colecție inițiată de Ioana Pârvulescu

Redactor coordonator al colecției: Mona Antohi

Coperta: Angela Rotaru

Tehnoredactor: Manuela Măxineanu

Corector: Cristina Jelescu

DTP: Emilia Ionașcu, Dan Dulgheru

Tipărit la S.P. „Bucureștii Noi”

Alexandre Jardin

*Chaque femme est un roman*

© Alexandre Jardin et Éditions Grasset & Fasquelle, 2008

© HUMANITAS, 2009, pentru prezenta versiune românească

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**

**JARDIN, ALEXANDRE**

**Fiecare femeie este un roman**/ Alexandre Jardin;

trad.: Mircea Lazaroniu. – București: Humanitas, 2009

ISBN 978-973-50-2534-2

I. Lazaroniu, Mircea (trad.)

821.133.1-31=135.1

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51

[www.humanitas.ro](http://www.humanitas.ro)

Comenzi Carte prin poștă: tel./fax 021/311 23 30

C.P.C.E. – CP 14, București

e-mail: [cpp@humanitas.ro](mailto:cpp@humanitas.ro)

[www.libhumanitas.ro](http://www.libhumanitas.ro)

*Romei, fiica mea capitală*

Două episoade ale acestui roman în libertate  
sunt imaginare; firește, sunt cele mai sincere.

A.J.

I  
CEEĂ CE CREDEAM  
CĂ ȘTIU DESPRE DRAGOSTE

## 1. Ciclonul Victoria

Mai 1983, am optsprezece ani și pregătesc bacalaureatul acasă la mama. În fiecare seară, într-o clădire de vizavi, o femeie face dragoste așa cum ieși în decor. Distrată de extaze atletice, eliberată de orice pudoare, nici măcar nu-i trece prin cap să tragă perdelele, ca să-și ascundă arabescurile. La ea, totul e destins, abandonat, lăsat la vedere. Nu sunt concentrat la maximum (la bac voi lua un modest 11,5 din 20!). De îndată ce trag cu ochiul în direcția ei, după ora douăzeci și unu, aflu că unele fete doresc altfel decât cele care se împreunează la foc mic. Libertatea aceasta mă electrizează. E blondă, e plină de viață, îi plac bărbații. Asta în timp ce pe mine nici o furtună erotică nu mă îndeamnă la dezordine: doar un clipocit genital. Cenușiu început al carierei de amant. Prietenele mele de atunci, prea puțin îndrăznețe, n-au nimic în comun cu tornada pe care o botez Victoria.

Într-o dimineață, mă hotărâsc să intru în contact cu vitalitatea ei.

Mă așez cu un ziar în fața ușii clădirii unde stă. Era o sâmbătă dimineață, cred, puțin înaintea ca Noah să dea o lecție de entuziasm la Roland Garros. Exodul estival al norilor parizieni lăsa deasupra



mea un cer albastru-deschis. Părul blond al fetei se ivește în holul de la intrare: trăsăturile ei diafane, pe care în sfârșit le disting, mă încurajează. O fină îmbinare de farmece convingătoare, aproape vapoase, garanție a senzualității. Urmăresc acest mic portret de Fragonard, foarte reușit, și, în piața de pe strada Mesnil, o acostez cu un buchet de flori:

— Pentru dumneavoastră, din partea unui bărbat care ezită să vă abordeze. Așteaptă acolo, în cafenea. Ridicol, nu-i așa?

— În orice caz, florile sunt frumoase.

— Ce-i spun tipului din cafenea?

— Că întotdeauna trebuie să îndrăznească.

— De ce?

— Fiindcă în viață trebuie să îndrăznești.

— Bărbatul acela... sunt eu.

A încetat să surădă. Tânăra a izbucnit în râs și a mirosit buchetul unde străluceau prea multe culori. Lucrurile au fost imediat limpezi și precise în inimile noastre. Aveam optsprezece ani, ea aproape treizeci. În aceeași seară, făceam dragoste în odaia mea de licean, cu o patimă ciclonică; exact așa cum sperasem. Mama era la țară; aveam la dispoziție apartamentul nostru. Uitându-mi reticenta, m-am simțit deodată fiul LSD-ului și al unui zeu al stadionului. Dar, stânjenit fără doar și poate, m-am ferit să-i mărturisesc că o examinaseam săptămâni în șir. După ce am făcut dragoste, am ieșit la o gură de aer calduț pe balcon, în timp ce iubita lenevea în cearșafurile mele. Amurgul se instala încet. Atunci am văzut-o, vizavi, pe adevărata Victoria care făcea sex. Nepotolită, etala frenezia sexuală pe care i-o știam dintotdeauna. Tânăra pe

care o acostasem la piață, aflată acum în patul meu, nu era cea potrivită. Am început să tremur.

Șocul resimțit m-a învățat că în dragoste libertatea celuilalt este indusă de propria noastră privire. Tocmai *ideea pe care mi-o făcusem despre această iubită* permisesse un asemenea avânt. N-o iubești decât pe cea pe care vrei s-o vezi. Îți mulțumesc, minunată Victoria – pe care n-am s-o cunosc niciodată! – pentru lecția asta nicicând uitată, și care continuă să mă facă să mă îndoiesc de ipotezele mele. Suntem atât de des autorii comportamentului celuilalt!

## 2. Femeile de alături

Dizzy, editorul meu în unic exemplar, e totodată expert în femei extreme. Omul ăsta, care amplifică totul, nu se poate împiedica să nu iubească la un diapazon înalt. Se înțelege că François Truffaut a fost printre intimii săi; cu siguranță, una dintre oglinzile sale cele mai oneste. Odată, când regizorul era neliniștit să afle identitatea adevăratului său tată, Dizzy i-a sugerat să recurgă la agenția de detectivi privați Duluc. Chiar cea de care e vorba în filmul lui *Sărutări furate*. De altfel, reclama la agenție mai tronează la capătul străzii Louvre, la Paris.

Înfierbântat de această idee stimulatorie, Truffaut și-a copiat de îndată ficțiunea, a contactat agenția Duluc și a dat astfel de urma unui anume domn Lévy, părintele său, dentist la Besançon. Dizzy a făcut parte din expediție, alături de Truffaut. Pe stradă, regizorul l-a urmărit incognito pe acest domn Lévy, dar nu l-a abordat: amar, s-a mulțumit cu povestea născocită de mama lui despre origini.

Câteva luni mai târziu (din cauza asta), a murit. Tumoarea cerebrală i-a fost negreșit cel mai bun alibi.

Foarte tulburat de acest sfârșit, Dizzy a închiriat serviciile agenției Duluc ca să cunoască mai bine adevărata viață a prietenei lui de atunci: o găscă drăguță căreia-i atribuia vicii fastuoase. Spera că e alcătuită din mistere cu puternic potențial exploziv. Mai visa oare să-și reînvie dorința pentru femeie, fiindcă ea ar forma jumătatea unui cuplu clandestin? Înțelegea fără doar și poate să ducă mai departe în felul acesta fidelitatea față de prietenul său cineast. Chestiunea a luat o întorsătură proastă, până într-atât încât Dizzy a renunțat să mai pomenească povestea care l-a dezamăgit. Ciudatul joc cu păpuși rusești m-a impresionat însă.

Fascinat, am apelat deci și eu la agenția de detectivi ieșită de-a dreptul dintr-un film de Truffaut. Aveam de gând să descopăr la rândul meu lucrurile reale din viața prietenei mele. Nu fiindcă aș fi bănuț-o că umbla cu alții: din pură curiozitate pasională. Și de asemenea, negreșit, cu speranța că realitatea avea să depășească ideea (deja fastuoasă!) pe care mi-o făceam despre ea.

Am fost servit cu vârf și îndesat.

După opt zile, am obținut un prim raport al agenției Duluc: Liberté nu ducea deloc viața pe care mi-o povestea! Frazele ei liniștitoare și realitatea deocheată a escapadelor ei prin Paris nu coincideau nicidecum. Am rămas uluit și... într-o ciudată bună dispoziție, recunosc. La drept vorbind, de-abia mă încumet să mărturisesc, acest uimitor decalaj m-a făcut mai îndrăgostit de ea decât fusesem vreodată. Am mărit onorariile agenției Duluc: șifonat de gelozie, voiam să știu totul de-

spre ascunzișurile vieții multiple a lui Liberté. Și să obțin clișeele detaliate ale femeilor și mai ales bărbaților pe care îi frecventa.

Mi-au fost aduse de îndată.

Am amuțit, până să pricep că dragul meu detectiv comisese o eroare: zile întregi o urmărise pe vecina de dedesubt, o magistrată dezghețată de la Curtea de Casație. Am rămas la fel de împietrit ca în seara când, la optsprezece ani, am constatat că adevărata Victoria copula vizavi. Fusesse de ajuns ca un mister să facă picantă ideea despre soție (cu care nu eram căsătorit), pentru ca pasiunea să recapete forță. Vecinei de dedesubt, amatoare de mângâieri variate, îi rămân îndatorat că m-a făcut să înțeleg în ce măsură sunt autorul sentimentelor mele. *Iubim ființe reale sau doar părerea pe care ne-o facem despre ele?*

E una dintre întrebările pe care nu încetez să mi le pun. Cine poate răspunde netulburat?

Când i-am istorisit toată povestea lui Liberté, s-a arătat flatată. O fată banală s-ar fi declarat jignită. Femeilor de mare calitate nu le displace să fie examinate cu pasiune; chiar dacă, de formă, Liberté a mea s-a prefăcut agasată. Lui Françoise, fosta mea editoare, inginera-șef a sufletului meu timp de șapte ani, i-ar fi plăcut la nebunie povestea. Această mare depanatoare de autori abandonăți nu tolera decât *tovarășele de viață despre care autorii își fac o idee stimulative*, cele care răspândesc vise mușcătoare și îndoieli despre orice. Celelalte nu aveau dreptul decât la scepticismul ei. Dumnezeu, cât e de tonic să-ți iubești soția cu o inimă purificată de orice trecut!

# Cuprins

<i>Prolog</i> .....	9
Mama mi-a spus (1) .....	17
<b>I. Ceea ce credeam că știu despre dragoste</b>	
1. Ciclonul Victoria .....	23
2. Femeile de alături .....	25
3. Ucenicia negrului .....	28
4. Doamnele de la hotelul Lutetia .....	30
5. Metoda David .....	31
6. Ne-cererea mea în căsătorie .....	35
7. Sub o femeie se poate ascunde alta .....	38
8. Viagra spirituală .....	40
9. Grație lui Grace .....	44
10. New York, Varșovia, Verdelot .....	46
11. Cuvintele lui Milou .....	51
12. Cititoare în pragul crizei de nervi .....	54
13. Unde e Gaspard? .....	59
14. Denise sau iubirea gratuită .....	65
15. Mama mi-a spus (2) .....	68
<b>II. În afara pătratului</b>	
1. Legea bambusului rupt .....	73
2. Doamna Equal avea dreptate .....	78
3. Mama mi-a spus (3) .....	80
4. Contradicțiile doamnei Folichet .....	81

5. Dovediți-mi că sunt normală .....	82
6. Totul este posibil? .....	85
7. Virtuțile porții Orléans .....	87
8. Ochiul tăcerii .....	90
9. Blestemul care te salvează .....	93
10. Crimă și pedeapsă .....	96
11. Doamna Eléphant are o idee .....	99
12. Lesbiana, taxiul și rasismul .....	101
13. Pitica patrioată .....	103
14. Mama mi-a spus (4) .....	108

### **III. Îndrăzneli et comp.**

1. Boală transmisibilă mental .....	113
2. Alo, aici Claude Guéant... ..	118
3. Despre asasinat considerat ca o inițiere ....	122
4. Prea frumoasă pentru ecran .....	123
5. Secretul lui Jeanne .....	126
6. Sună Lola .....	128
7. Insuportabila ușurătatea a Gretei .....	132
8. Cea care nu mai știa să spună nu .....	135
9. Culegeți încă de azi... ..	138

### **IV. Delirurile binefăcătoare**

1. Transfuzia de memorie .....	143
2. Hannah și Țara de Foc .....	149
3. Romanul bancheriței mele .....	152
4. Romanul mamei mele .....	156

### **V. Vaccinuri împotriva a ce e mai rău**

1. Aishwarya sau coșmarul răpitorilor .....	163
2. Mama mi-a spus (5) .....	166
3. Gloria sau arta de a rata dragostea .....	168
4. Mama mi-a spus (6) .....	171

## **VI. Ce m-au învățat ele rându-mă**

1. Zazie sau răzbunarea care te îplinește . . . . . 179
2. Obidit și umilit . . . . . 184
3. Tokio, punctul terminus  
al vanităților mele . . . . . 189
4. Ce nu trebuie să vezi . . . . . 191
5. Înviere la Port-Cros . . . . . 194
6. Amnezia lui Alexandre . . . . . 199
7. Mama mi-a spus (7) . . . . . 201
8. Ceasul tatălui meu . . . . . 204

*Adresez viile mele ne-mulțumiri  
tuturor celor care nu m-au învățat nimic  
(sau aproape)... . . . . . 209*

*...și sincerele mele regrete  
celor care mi-au confirmat din păcate opiniile . . . . . 211*